

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202072
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615202072.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: N. s.r.o., so sídlom N. XX, D., IČO: 35 807 598, zastúpeného: Advocate, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 36 865 141, proti povinnému: A. N., bytom K. J. XX, pre vymoženie 802,01 Eur s príslušenstvom,, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 17. júna 2015, č. k. 5Er/154/2015-16, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 60 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom zo dňa 07.02.2015 domáhal vykonania exekúcie voči povinnému, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 00042/12 zo dňa 25.04.2012, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 28.05.2012 a vykonateľnosť dňa 31.05.2012. Z obsahu pripojeného spisu tamojšieho súdu, sp.zn. 5Er/306/2014 mal súd za preukázané, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 25.04.2012, sp. zn. SR 00042/12 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 802,01 Eur s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie doručenému súdnemu exekútorovi dňa 15.02.2014. V uvedenej exekučnej veci súd prvej inštancie uznesením, č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul nie je vykonateľný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.08.2014, č.k. 16CoE/216/2014-40. Na to súd exekučné konanie v zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2014. Súd prvej inštancie poukázal na znenia ustanovení § 251 ods. 4, § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 O.s.p. Súd prvej inštancie konštatoval, že nakoľko uznesením o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.08.2014, č.k. 16CoE/216/2014-40 bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť zastával súd právny názor, že uznesenie citované uznesenie súdu prvej inštancie založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania. Preto súd exekučné konanie zastavil podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. O trovách exekučného konania vo vzťahu oprávnený a povinný súd rozhodol podľa § 251 ods. 4 O.s.p. v spojitosti s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p., pretože Exekučný poriadok v ustanovení o trovách exekúcie v § 200 až § 203 neobsahuje osobitné

ustanovenie upravujúce náhradové pravidlo pre prípad zastavenia exekučného konania, upravuje len prípady zastavenia exekúcie. Povinný si trovy exekučného konania neuplatnil a v konaní mu ani žiadne trovy nevznikli, preto mu súd náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie oprávnený. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. b/, d/, f/ O.s.p. Uviedol, že v tejto fáze konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom exekučný súd môže rozhodnúť len dvoma spôsobmi, a to tak, že súdnemu exekútorovi udelí poverenie alebo žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Napriek tomu exekučný súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale bez zákonného oprávnenia rozhodol uznesením o zastavení exekučného konania. Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo 108/2012. V danom prípade súd nesprávne aplikoval § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní aplikovať zásadu res iudicata. Vecou podľa § 159 ods. 3 O.s.p. je potrebné chápať len autoritatívne rozhodovanie o hmotnoprávných právach a povinnostiach účastníkov konania. Uvedeným postupom exekučný súd porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného písomne podané nebolo.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z týchto dôvodov:

5. V predmetnej veci sa oprávnený návrhom domáhal vykonania exekúcie proti povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. SR 00042/12 zo dňa 25.04.2012, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 28.05.2012 a vykonateľnosť dňa 31.05.2012. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil exekučné konanie, keďže v predmetnom exekučnom konaní sp. zn. 5Er/306/2014 je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014 jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p.

6. Z obsahu v spise pripojeného rozhodnutia súdu prvej inštancie sp. zn. 5Er/306/2014-21 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. sp.zn. 00042/12 zo dňa 25.04.2012, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému o vymoženie 802,01 Eur s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 15.02.2014. V uvedenej exekučnej veci súd prvej inštancie uznesením č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014 zastavil exekúciu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16CoE/216/2014-40 zo dňa 05.08.2014.

7. V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zastavil exekučné konanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok), preto odvolací súd vzhľadom k prechodným ustanoveniam CSP (§ 470 ods. 2) vec posudzoval podľa právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, t.j. zákona č. 99/1963 Zb.

8. Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. účinného do 30. júna 2016, na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

9. Podľa § 103 O.s.p. účinného do 30. júna 2016, kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

10. Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. účinného do 30. júna 2016, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

11. Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. účinného do 30. júna 2016 len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

12. Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

13. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

14. Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

15. Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že v predmetnej veci bolo už v minulosti medzi tými istými účastníkmi vedené exekučné konanie pre vymoženie rovnakého nároku oprávneného, uplatneného návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúceho z toho istého exekučného titulu. V tomto predchádzajúcom exekučnom konaní súd prvej inštancie uznesením č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16CoE/216/2014-40 zo dňa 05.08.2014 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože mal súd za to, že rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul má povahu nulitého rozhodnutia z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a preto nie je vykonateľný. Následne exekučný súd exekučné konanie v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu nulitná povaha exekučného titulu, ktorá bola dôvodom zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia a následného zastavenia exekúcie v konaní vedenom pod sp. zn. 5Er/306/2014, nemôže byť nijako konvalidovaná, či reparovaná. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 5Er/306/2014-21 zo dňa 14.05.2014 pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi o vymoženie rovnakého plnenia, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku rei iudicatae. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru

o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

18. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).